

Indenrigsministeren (Steel): Det ærede Medlem, som sidder skraas over for mig (Sauerlev), og som udtalte sig stærkt imod Vedtagelsen af Vædringsforslaget til § 10, udtalte sin Forundring over, at der ikke paa et tidligere Standpunkt var kommet Forslag frem i den Retning, som nu er angivet i det Forslag, som foreligger. Grunden dertil er formentlig ikke det ærede Medlem bekendt, den er imidlertid mig bekendt, og jeg veed ogsaa, at den er bekendt for en Del af Udvalgets Medlemmer. Det er nemlig den nærmere og tydelige Paavisioning af en baade theoretisk og teknisk kompetent Mand af, hvilken overordentlig Betydning en Bestemmelse af den Bestaaffenhed, som nu indeholdes i Vædringsforslaget, vilde have med Hensyn til hele Spørgsmaalet om Reguleringen af de mindre offentlige Vandløb, og en Henvisning til, at det næsten er umuligt at foretage nogen fornuftig Regulering, naar der ikke er overladt Landvæsenkommissionen den Myndighed, som man her tilfigter at give den. Det vil erindres fra Sagens 1ste Behandling, at jeg dengang betonedes stærkt, at Kommissionen havde lagt den største Vægt paa dette Spørgsmaal. Det er ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at jeg yttrede, at jeg havde nogen Betænkkelighed ved Bestemmelsen af Hensyn til Spørgsmaalet om Eiendomsretten; men jeg undlod ikke at fremhæve, at Kommissionen havde lagt den største Vægt paa Spørgsmaalet, og at jeg ogsaa indsaa, at det havde sin overordentlig store Betydning ved Reguleringer. Jeg har ikke i Praxis overværet Reguleringen af Vandløb af en Bestaaffenhed som den, der nu nærmest tales om; men ved Regulering af mindre Sognevandløb har jeg ofte været tilstede, og der kan jeg konstatere, at altid Bestræbelserne ere gaaede ud paa at tilvejebringe Ojrensksomst om Nettetens af Vandløbene som Noget, der var en nødvendig Betingelse, naar man vilde opnaa noget Væsentligt ved Reguleringen af Vandløbene. Dette gjælder i allerhøjeste Grad om de større Vandløb, og man har hidtil opnaaet det. Det skal, efter hvad der er mig berettet, nemlig i Almindelighed være Tilfældet, at man har foretaget Reguleringer og Magelæg som Noget, der fulgte af sig selv, og som den paagjældende Befolkning har antaget, at Landvæsenkommissionen maatte være besejret til at gjøre. Man har fundet sig i det; men naar man vil lade en Lov udgaa med det Indhold, som Lovforslaget nu har, vil den ikke opretholde, hvad der hidtil i mangfoldige Tilfælde har været Tilfældet, men den vil lægge Hindringer iveien for Reguleringen af Vandløb paa en saadan Maade, som hidtil er fset. Det er klart, at, naar man har for sig et Vandløb — og jeg har set Kort over Forretninger, der angik Vandløbreguleringer, som vare af en meget væsentlig Bestaaffenhed — og man ikke kan rette

Vandløbet, kan man ikke i nogen tilstrækkelig Grad befordre Vandets Afløb. Naar det skal løbe i idelige Bugter frem og tilbage, bliver Afløbet for Vandet i høj Grad besværligt. Men der er en anden Omstændighed, der ogsaa kan komme med i Betragtning, nemlig at den nødvendige Oprensning af Vandløbet bliver saameget kostbarere, idet Vandløbet kan blive dobbelt saa langt. Jeg har tillige paa disse Kort set Exempler paa, hvorledes man ved en noget omhyggelig Behandling af Sagen virkelig kan tilvejebringe et tilfredsstillende Forhold, saaledes at man kan faae Vandløbet nogenlunde reguleret og gjøre lige Skjel mellem Beboerne, saa at man altsaa kan opnaa, at Ingen mister Noget, hvorfor han ikke faaer fuldt Vederlag og et ligesaa godt Terrain som det, han har tabt. Det er altsaa den ene Side af Sagen, at det har en praktisk overordentlig stor Betydning med Hensyn til Spørgsmaalet om en tilstrækkelig og nyttig Regulering af Vandløb, at man har Lov til at foretage mindre Omfordelinger. Men en anden Side af Sagen er, at Jaren for at komme Eiendomsretten for nær er i væsentlig Grad fjernet ved den Bestemmelse, som er indført i Vædringsforslaget her, at der ikke kan berøves en Mand noget Areal af hans Eiendom, uden at han faaer fuldt Vederlag derfor i lige god Eiendom. Det forringer i allerhøjeste Grad efter mit Synspunkt Jaren ved at overlade Landvæsenkommissionen Myndighed til Magelæg. Saaledes som Sagen foreligger i Vædringsforslaget her, kan jeg ikke indse, at der skulde være nogen Betænkkelighed ligeoverfor Spørgsmaalet om Eiendomsrettens Bevarelse ved at vedtage Vædringsforslaget, og dets praktiske Betydning tror jeg ikke, at Noget har kunnet misgjende, der har i det Hele taget praktisk Blik for Ordningen af den Slags Forhold. Med Hensyn til de af det samlede Udvalg stillede Vædringsforslag kan jeg erklære, at jeg kan tiltræde dem.

Sauerlev: Efterat jeg nu har hørt den ærede Ministers Stilling til Spørgsmaalet, maa jeg jo kunne vide, hvad Resultat der vil følge, nemlig at de ærede Medlemmers Forslag til § 10 vil blive vedtaget. Der er kun en lille Bemærkning, som jeg tror at maatte gjøre endnu til det ærede Medlem, der nylig havde Ordet, nemlig det ærede 3die Medlem for 7de Kreds (S. Vederfens) og til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, der begge have forsvaret Vædringsforslaget, som om de Vanskeligheder, jeg har omtalt, vare fjernede ved selve Vædringen. Jeg kan ikke læse de ærede Herrers Vædringsforslag paa anden Maade, end at der gives Landvæsenkommissionen Ret til at paalægge vedkommende Løbs-eiere at modtage et Stykke Eiendom som Vederlag for et fraffaaet Stykke Jord. Nu faar her, at det skal være af samme bonterede Areal. Jeg